

Ἐρωτηθεὶς ὑπό τινος, τί¹⁵ αὐτοῦ δὲ οἵδες ἀμείνων ἔσται παιδεύθεις; Καὶ εἰ μηδὲν ἄλλο, εἴπεν, ἐν γοῦν τῷ θεάτρῳ¹⁶ οὐ καθεδήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ.

Συνιστάντος τινὸς αὐτῷ οἵδεν¹⁷, ἡτησε πεντακοσίας δραχμάς. Τοῦ δὲ εἰπόντος, Τοσούτου δύναμαι ἀνδράποδον ὠνήσασθαι. Πριῶ τοίνυν, ἔφη, καὶ ἔξεις δύο.

Δεόμενός ποτε περὶ φίλου Διονυσίου¹⁸, καὶ μὴ ἐπιτυγχάνων, εἰς πόδας αὐτοῦ ἔπεσε. Πρὸς οὖν τὸν ἐπισκώφαντα, Οὐκ ἐγὼ, φησίν, αἴτιος, ἀλλὰ Διονύσιος δὲ ἐν τοῖς ποσὶ τὰς ἀκοὰς ἔχων.

Ἡτεὶ Διονύσιον ἀργύριον· καὶ δεῖ¹⁹, ἀλλὰ μὴν ἔφης οὐκ ἀπορήσειν τὸν σοφὸν· δὲ δὲ, ὑπολαβὼν, Δές, εἴπε, καὶ περὶ τούτου ζητῶμεν. Δόντος δὲ, Ὁρᾶς, ἔφη, ὅτι οὐκ ἡπόρηκα.

Ἀριστοτέλης ἐρωτηθεὶς, Τί περιγίνεται κέρδος τοῖς ψευδομένοις; Οἶταν, ἔφη, λέγωσιν ἀλήθειαν, μὴ πιστεύεσθαι.

Ἄκουσας ὑπό τινος λοιδορεῖσθαι, ἀπόντα με, ἔφη, καὶ μαστιγούτω.

Ἐρωτηθεὶς, Πῶς ἀν προκόπτοιεν οἱ μαθηταί; ἔφη· Εάν τοὺς προέχοντας διώκοντες²⁰, τοὺς ὑστεροῦντας μὴ ἀναμένωσι.

Πρὸς τὸν εἰπόντα ἀδιλέσχην, ἐπειδὴ πολλὰ αὐτοῦ κατήντλησε²¹, Μή τι σου κατεφλυάρησα; Μὰ Δί!, εἴπεν· οὐ γάρ σοι προσεῖχον.

Ἀγτισθένης Ἀντισθένους Ἀθηναίος, κατ' ἀρχὰς μὲν ἥκουσε Γοργίου τοῦ Ρήπτορος, ὑστερὸν δὲ παρέβαλε Σωκράτει· οἰκῶν τε ἐν Πειραιεῖ, καθ' ἐκάπην ἡμέραν τοὺς τεσσαράκοντα σταδίους²² ἀνιών, ἥκουσεν αὐτοῦ. Παρ' οὖν καὶ τὸ λαρτερικὸν λαζῶν, καὶ τὸ ἀπαθὲς ζηλώσας, κατῆρξε πρῶτος τοῦ Κυνισμοῦ²³.

Οὗτος, πρὸς τὸ μέλλον φοιτᾶν αὐτῷ μειράκιον, καὶ πυθόμενον τίνων αὐτῷ δεῖ, ἔφη· βιβλικίου καὶ νοῦ²⁴, καὶ γραφείου καὶ νοῦ, καὶ πινακίδου καὶ νοῦ.

Διογένης δὲ Σινωπεὺς, τοὺς Ἀθηναίους ἔφασκε (δεικνὺς τὴν τοῦ Διὸς²⁵ στοὰν), πομπεῖον²⁶ αὐτῷ κατεσκευακέναι ἐνδιαιτᾶσθαι²⁷.

Μακρά τινος ἀναγινώσκοντος, καὶ πρὸς τῷ τέλει τοῦ βιβλίου ἄγραφον²⁸ παραδεῖξαντος, Θαρξεῖτε, ἔφη, ἀνδρες· γῆν ὁρῶ²⁹.

Πλάτωνος δρισαρμένου³⁰, Ἄνθρωπός ἔστι ζῶν δίπουν, ἀπτερον, καὶ εὐδοκιμοῦντος³¹, τίλας ἀλεκτρυόνα εἰσήνεγκεν εἰς τὴν σχολὴν αὐτοῦ, καὶ φησιν· Οὗτός ἔστιν δὲ Πλάτωνος ἄνθρωπος. Θεν τῷ δρῷ προσετέθη τὸ Πλατυώνυχον.

Πρὸς τὸν ὑπὸ τοῦ οἰκέτου ὑποδούμενον, Οὕπω, εἴπε, μακάριος εἰ, ἀν μὴ σε καὶ ἀπομώῃ. Τοῦτο δὲ ἔσται πηρωθέντι σοι τὰς χειράς.

¹⁵⁾ Κατὰ τί. ¹⁶⁾ Λίθος αὐτὸς ἐπὶ τῷ ἑτέρῳ λίθῳ. ¹⁷⁾ Ής μαθητέων.

¹⁸⁾ Δεόμενός τοῦ Διονυσίου (τοῦ τυράννου) περὶ φίλου. ¹⁹⁾ Καὶ ἐκεῖνος (εἴπε).

²⁰⁾ Τρέζοντες κατόπι νὰ τοὺς φύσασσι. ²¹⁾ Κατεφλυάρησεν, ἴζαλισε μὲ τὴν πολυλογίαν τοῦ, ἀπὸ μετάφορῆς τῶν καταντλουμένων τοὺς λουσμένους βαλανέων. ²²⁾ Τοὺς ἀπὸ τοῦ Πειραιῶς εἰς τὸ ἄστυ, τὰς Ἀθήνας. ²³⁾ Τῆς τῶν Κυνικῶν φιλοσόφων αἱρέσεως.

²⁴⁾ Συνήχησις μὲ τὸ Κατενοῦ, καινούργιον. ²⁵⁾ Πιθανῶς τοῦ Ὄλυμπίου ἐν Ἀθήναις.

²⁶⁾ Κτίριον μεγαλοπρεπὲς ἀπὸ τοῦ ὄποιον ἐκινούσασι αἱ πουμπαὶ εἰς τὰς ἑρτάς.

²⁷⁾ Διστὶ δὲν εἴγεν οἴκον καὶ κατώκει εἰς τὰς στοάς. ²⁸⁾ Περὶ τὸ τέλος δεῖξαντος μέρους τοῦ βιβλίου ἄγραφον. ²⁹⁾ ἀπὸ μετάφορῆς τῶν διαπλεόντων μέγχ πέλαγος.

³⁰⁾ Ὁρίσαντος φιλοσοφικῶς τί ἔστιν ἄνθρωπος. ³¹⁾ Ἐπειδὴ ὁ ὥρισμός του οὗτος ἥρεσκεν εἰς τὰ κοινά.